

KŁANIANIE (8) sb n

Oba a jasne; teksty nie oznaczają é.

sg N kłaniani(e) (3). ◇ G kłanianiã (3); -ã (2), -(a) (1). ◇ I kłaniani(e)m (2).

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVI w. s.v. kłaniać.

Pochylenie ciała lub głowy, zginanie kolana jako wyraz czci (8) :

a. *Na płaszczyźnie społecznej (4) :*

kłanianie czyje (1): Nie doczeka dali Bog [Józef]/ naszego kłaniania. *RejJóz A7.*

W połączeniach szeregowych (3): Bo owo czapki zdeymowanie/ kłanianie [*poplitum inflexio*]/ z drogi wstępowanie/ niemoże być własnym imieniem czci ábo dośtoyności nazwáno *ModrzBaz* 40, 56; *WujNT* 456.

b. *Na płaszczyźnie religijnej (4) :* Tedy vpadł Abram na oblicze łwe (*marg*) Stáry Zwyczaj kłaniánia.

(-) *BibRadz Gen 17/3;* Na on čás porzuci człowiek [...] bogi łwoie złote/ ktore wczynili mu dla kłaniánia [*ut incurvarent se*]/ do iámy kretow y nietoperzow. *BudBib Is 2/20.*

kłanianie przed czym (2): Kłaniánie przed obrázy S. *WujNT 777 marg, Aaaaaa3.*

Cf **KŁANIAĆ SIĘ**